

kulturi ter marsikje nakazujejo tudi pomen in vlogo planinstva (enako kot tabornikov, TVD Partizan itd.)

Tako planinska društva, ki niti ne dobi-
jo denarja od drugod niti ga sama ne mo-
rejo dovolj zbrati z lastnimi dejavnostmi,
omejujejo obseg in vsebino svojega delo-
vanja, kar ni v prid usmeritvam telesne
kulture v Sloveniji, kot je zapisano v študi-
ji o teh problemih, ki jo je podpisal pred-
sednik Meddruštvenega odbora planinskih
društev ljubljanskega območja Peter Lav-
rič.

»Nekaterih izhodišč za pripravo programa
telesne kulture za leto 1989, ki jih je pri-
pravila strokovna služba TKS in ZTKO
Ljubljana, planinska društva ne morejo
sprejeti,« je zapisano v študiji. — Eno od
teh izhodišč je, da »je treba posebej re-
šiti problem sofinanciranja planinske de-
javnosti. Tu dejansko ne gre za redno
vadbo. Zato naj bi programe planincev
sofinancirali le s pomočjo pri vzdrževanju
planinskih postojank in izobraževanju ka-
drov«, kar pomeni, da bi ostalo brez teh
sofinancerjev organizirano vodenje pla-
ninskih pohodov, vzponov, izletov in ta-
borov ter organiziranih dejavnosti alpinis-
tičnih odsekov.

»Sestavljalci izhodišč nimajo prav,« piše
v študiji, »ko planinske pohode, vzpone,
izlete in tabore ter alpinistične vzpone
vseh težavnostnih stopenj primerjajo z
redno vadbo v dvoranah in na igriščih,
ki jo vodijo poklicni in honorarni trenerji
in vaditelji. Takšno stališče kaže na to,
da ne poznajo ali pa nočejo priznati na-
čina in odgovornosti pri organiziranju in
vodenju planinskih in alpinističnih akcij
v največji telovadnici — naravi. Kot vo-
dijo redno vadbo v telovadnicah strokov-
no usposobljeni trenerji in vaditelji, vodijo
redno organizirano planinsko hojo in alpi-
nistične vzpone strokovno usposobljeni
mladinski, planinski in gorski vodniki ter
alpinistični inštruktorji.«

Prav tako se člani Meddruštvenega odbo-
ra ne strinjajo z izhodiščem, da bi TKS
sofinancirala delo z najmlajšimi le dru-
štvom TVD Partizan, tabornikom, smučar-
jem in plavcem ter »specializiranim klub-
om« (košarka, nogomet, rokomet itd.).
Odločno zahtevajo, da bi na enak način
zagotovili sredstva tudi za organizirano
planinsko delo z najmlajšimi planinci,
predvsem pri akcijah ciciban-planinec in
pionir-planinec. Enako pa bi morala TKS
v okviru sredstev za vzdrževanje telesno-
kulturnih objektov zagotoviti tudi delno
kritje stroškov za planinska pota, ki jih
je mogoče primerjati z napravami, orod-
jem in opremo v telovadnicah in na igri-
ščih. Pri tem ne sme motiti, da je večina
planinskih poti, ki jih morajo vzdrževati
ljubljanska planinska društva, zunaj ljub-
ljanskih občin, saj po njih hodijo tudi
ljubljanski planinci.

DRŽAVNO PRVENSTVO
V ŠPORTNEM PLEZANJU V BOHINJU

PAJKI POD SKALCO

Sredi avgusta, v soboto in nedeljo, 12. in
13. velikega srpana, je bila Pod skalco
ob Bohinjskem jezeru letošnja tretja tekma
za jugoslovanski pokal in državno prven-
stvo v športnem plezanju. Med ženskami
je zmagala Damjana Klemenčič iz Alpinis-
tičnega odseka Škofja Loka, med mo-
škimi pa Vili Guček iz AO Trbovlje. Po
treh tekmah (Zagreb, Lokve, Bohinj) vodi
zdaj v pokalu med članicami zmagovalka
Bohinja, med člani pa alpinist AO Kozjaka
iz Maribora Marko Lukič.

Bohinjska prireditel v prostem plezanju
je privabila Pod skalco toliko gledalcev
kot nobena taka prireditel pri nas doslej;
samo v nedeljo si je tekmovalje ogledalo
več kot 3000 gledalcev, v soboto pa okoli
2000. Na odprtem državnem prvenstvu v
športnem plezanju so nastopili plezalci iz
večine slovenskih alpinističnih odsekov, ki

Previs — pa kaj! Prosti plezalci zmorejo takšne
stene, ki so jih klasični alpinisti samo s spo-
štovanjem gledali

Foto: Igor Modic

v tem športu kaj pomenijo, tako iz Kranja, Škofje Loke, Trbovelj, Ljubljane-Matice, Soškega AO, Vrhnike, Raven, mariborskega Kozjaka, Črnuč, Šaleškega AO, Železnikov, Idrije, Tržiča, Jesenic, Nove Gorice, ljubljanskega Dela in Akademskega AO, nadalje hrvaški plezalci iz zagrebškega Velebita in splitskega Mosorja ter naposled njihovi kolegi iz Italije, in sicer iz alpinističnih odsekov XXX. ottobre, Alp. de. Giulie in Trst. V celoti je nastopilo kar 46 tekmovalcev iz 21 alpinističnih odsekov Slovenije, Hrvaške in Italije.

Tekmovanje se je začelo v soboto dopoldne s polfinalnim nastopom tekmovalk. Nastopilo jih je 11, od katerih jih je pet nekaj manj kot 12 metrov visoko smer, ocenjeno s VII. stopnjo, preplezalo v celoti, medtem ko se jih je v finale uvrstilo sedem. Isti dan je bilo tudi polfinale za fante, na katerem je nastopilo 35 tekmovalcev, od katerih jih je prav tako pet priplezalo do vrha smeri, pod katerim je večino zaustavil previs. Za vstop v finale je tako pri večini fantov odločala dosežena višina v predtekmovanju, ki so jo merili z novo merilno napravo »distomatom« telemetrično — do milimetra natančno.

Na nedeljskem tekmovanju je največ zbravnosti pokazala že do tedaj prva v jugoslovanskem pokalu Damjana Klemenčič, ki je bila v Bohinju za komaj 21 milimetrov višja od drugo uvrščene Mirande Ortar (Soški AO), medtem ko se je na tretje mesto uvrstila vsestranska alpinistka in plezalka Marija Štrefelj (AO Kranj).

Enako napeto je bilo tekmovanje moških, na katerem je Vili Guček iz AO Trbovlje priplezal 85 centimetrov višje od tržaškega plezalca Marca Sternija. — Vili Guček do bohinske tekme še ni imel nobene točke v tekmovanju za jugoslovanski pokal: v Zagrebu je bilo njegovo plezanje popolnoma ponesrečeno in si ni »zaslužil« nobene točke, v Lokvah pa sploh ni nastopil. Sedanja zmaga v Bohinju ga je pripeljala na sedmo mesto pokalne lestvice.

Med 15 fanti — finalisti se je na tretje mesto uvrstil Tomo Česen, ki je naš najbolj vsestranski vrhunski plezalec (ali alpinist, saj ne vemo, kako naj ga imenujemo). Tudi on ni nastopil v Lokvah, medtem ko si je v Zagrebu na umetni steni priboril 9 točk in je tako zdaj v jugoslovanskem pokalu na petem mestu.

Bohinsko tekmovanje je bilo na zavidljivo ravni, za kar gre zasluga predvsem organizatorju, vedno aktivnejšemu Alpinumu, bohinskemu turističnemu podjetju, ki je med drugim oskrbelo ličen velik plakat ter ga razobesilo po Sloveniji, ter njegovemu uslužbencu Janku Humarju, alpinistu in vodju tekmovanja, ki mu je asistiral Uroš Novak. Vodja bohinske sodniške ekipe je bil Ivica Pilić iz AO Mosor v Splitu, ki je lani kot predsednik mednarodne žirije tekmovanja za evropski

Dobesedno na konicah prstov in z do konca napetimi mišicami: to je eden od pravih športov za mlade

pokal na Jalti v Sovjetski zvezi izpolnil kriterije in postal eden izmed petih mednarodnih sodnikov UIAA (Mednarodne alpinistične zveze). Vsekakor pa je treba posebej omeniti avtorja vseh smeri Sreča Rehbergerja, ki je bil hkrati tehnični vodja tekmovanja, in njegovo soavtorico Nušo Romih. Potem ko finalne moške smeri ni do vrha preplezal nobeden od tekmovalcev, se je je lotil Rehberger ter z elegantnim demonstracijskim plezanjem znova potrdil svojo vrhunsko pripravljenost.

Zanimiv šport, ki si je tako v Bohinju kot s posnetkom na televiziji pridobil nove privržence ali nemara samo gledalce, bo v bližnji prihodnosti še kaj prispeval k drugačni popularizaciji planinstva pri nas.

Planinski vestnik se bo, žal, s prihodnjim mesecem spet podražil. Ker je galop inflacije rekorderski, do zaključka redakcije te številke organi Planinske zveze še niso določili cene za zadnje trimesečje letošnjega leta. Cene bodo, kot je mogoče predvidevati, skladne s predvidenimi cenami drugih podobnih revij v Sloveniji konec letošnjega leta. Kljub temu upamo, da boste svojemu Planinskemu vestniku ostali zvesti naročniki.